

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Ludmily Sandnerové ve věci

žalobce: S. L., narozený dne X
bytem X

proti
žalovanému: Ministerstvo dopravy
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 8. 2018 č. j. 821/2018-160-SPR/3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí, jímž žalovaný potvrdil rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 21. 12. 2016 č. j. MHMP 2265960/2016. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně námitky žalobce, tehdy přestupce, zamítl jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů potvrdil ke dni 5. 11. 2016 podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném v rozhodné době (dále jen „zákon o silničním provozu“).
2. Ze správního spisu předloženého žalovaným soud ověřil následující podstatné skutečnosti.
3. Dne 16. 11. 2016 správní orgán I. stupně doručil přestupci „Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a výzvu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění“ ze dne 9. 11. 2016 (dále též „Oznámení“).
4. Proti Oznámení brojil přestupce námitkami ze dne 18. 11. 2016 vzneseným vůči všem záznamům bodů v bodovém hodnocení řidiče, především vůči záznamu o dosažení 12 bodů. Podle přestupce záznamy trpí neúplnou právní kvalifikací a nenaplněním formálních požadavků na rozhodnutí. Pochybuje proto, zda podklady pro záznam bodů byly

způsobilé a souladné s právními předpisy, současně požádal o jejich doplnění. Uvedené námitky byly doručeny správnímu orgánu I. stupně dne 22. 11. 2016.

5. Dne 28. 11. 2016 správní orgán I. stupně doručil přestupci vyrozumění, v němž ho upozornil na možnost vyjádřit se ve lhůtě 5 pracovních dnů ode dne doručení vyrozumění k podkladům pro vydání rozhodnutí.
6. Na uvedené vyrozumění přestupce reagoval tak, že dne 5. 12. 2016 v 9:15:12 hodin a v 17:55:45 hodin do datové schránky správního orgánu I. stupně zaslal žádost, aby správní orgán I. stupně zaslal přestupci kopii spisového materiálu do datové schránky.
7. Na takto koncipovanou žádost dne 9. 12. 2016 správní orgán I. stupně přestupci písemně sdělil, že právo na kopii spisu je spojeno s právem nahlížet do spisu. Přestupce jej může realizovat na pracovišti specifikovaném ve sdělení a v určené době. Toto sdělení bylo přestupci doručeno dne 12. 12. 2016.
8. Na uvedené sdělení přestupce reagoval vyjádřením ze dne 14. 12. 2016, v němž uvedl, že pokutové bloky musí být řádně vyplněny ve všech náležitostech, správní orgány mají povinnost posuzovat stejné případy shodně a rozhodovat ve skutkově obdobných případech totožně.
9. Dne 21. 12. 2016 správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí č. j. MHMP 2265960/2016, jímž námitky přestupce zamítl a potvrdil zápis 12 bodů do evidence řidiče ke dni 5. 11. 2016. Správní orgán I. stupně vycházel ze spisové dokumentace vedené v registru řidičů k osobě účastníka řízení, a to:
 - 1) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 28. 6. 2012 č. j. KRPA-83162/PŘ-2012-000007 zaslané orgánem Policie ČR, KŘP hlavního města Prahy, na jehož základě byly přestupci ke dni uložení blokové pokuty na místě dne 28. 6. 2012 zaznamenány 2 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu (za jízdy držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení),
 - 2) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 16. 1. 2013 č. j. KRPU-11758/PŘ-2013-040007 zaslané orgánem Policie ČR, KŘP Ústeckého kraje, na jehož základě byly přestupci ke dni uložení blokové pokuty na místě dne 15. 1. 2013 zaznamenány 2 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu (překročení nejvyšší dovolené rychlosti),
 - 3) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 20. 8. 2013 č. j. KRPU-189850/PŘ-2013-040706 zaslané orgánem Policie ČR, KŘP Ústeckého kraje, na jehož základě byly přestupci ke dni uložení blokové pokuty na místě dne 19. 8. 2013 zaznamenány 3 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu (překročení nejvyšší dovolené rychlosti),
 - ke dni 20. 8. 2014 došlo k zákonnému odečtu 4 bodů po 12 měsících,
 - 4) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 22. 9. 2014 č. j. KRPS-335618/PŘ-2014-010806 zaslané orgánem Policie ČR, KŘP Středočeského kraje, na jehož základě byly přestupci ke dni uložení blokové pokuty na místě dne 21. 9. 2013 zaznamenány 2 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu (překročení nejvyšší dovolené rychlosti),
 - 5) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 1. 7. 2015 č. j. KRPS-227787/PŘ-2015-010106 zaslané orgánem Policie ČR, KŘP Středočeského kraje, na jehož základě byly přestupci ke dni uložení blokové pokuty na místě dne 30. 6. 2015 zaznamenány 2

body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu (překročení nejvyšší dovolené rychlosti),

- 6) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 10. 2. 2016 č. j. KRPA-53682/PŘ-2016-001406 zaslané orgánem Policie ČR, KŘP hlavního města Prahy, na jehož základě byly přestupci ke dni uložení blokové pokuty na místě dne 9. 2. 2016 zaznamenány 2 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu (překročení nejvyšší dovolené rychlosti), a
- 7) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 7. 11. 2016 č. j. KRPA-457945/PŘ-2016-001406 zaslané orgánem Policie ČR, KŘP hlavního města Prahy, na jehož základě byly přestupci ke dni uložení blokové pokuty na místě dne 5. 11. 2016 zaznamenány 3 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu (překročení nejvyšší dovolené rychlosti); dále jen souhrnně „oznámení“.

Správní orgán I. stupně v rozhodnutí po přezkoumání podkladů poukázal na skutečnost, že podklady obsahují potřebné náležitosti k provedení záznamu bodů (datum, čas, identifikační údaje přestupce, údaje k vozidlu a popis jednání, kterých se přestupce dopustil). Přestupky byly projednány s přestupcem na místě, s tímto způsobem s vyřízením věci přestupce na místě souhlasil. Podklady, na jejich základě jsou záznamy provedeny, jsou způsobilými, žádné pochybnosti správní orgán I. stupně nezjistil. Neztotožnil se proto s obecným tvrzením přestupce, že záznamy k deliktům, které jsou přestupci kladeny za vinu, trpí vadou, neúplnou právní kvalifikací a nenaplněním formálních požadavků na rozhodnutí, přestupce taková tvrzení blíže nespecifikoval ani nedoložil. Na správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné správy je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. V případě projednání přestupku v blokovém řízení je záznam bodů proveden podle § 123 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu na základě oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. Přidělení bodů bylo provedeno z úřední povinnosti vyplývající ze zákona, nikoli na základě úvahy správního orgánu. Námitky přestupce byly vyhodnoceny jako nedůvodné, záznam bodů byl proveden na základě způsobilých podkladů. Proti tomuto rozhodnutí podal přestupce odvolání.

10. O odvolání přestupce rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, jímž rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. V odůvodnění se ztotožnil se správním orgánem I. stupně a doplnil, že správní orgán je v předmětném řízení o námitkách oprávněn toliko zkoumat, zda existuje způsobilý podklad pro záznam v registru řidičů, zda záznam byl proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení podle přílohy zákona o silničním provozu. V daném případě byly podklady shledány způsobilými pro záznam v registru řidičů. Správní orgán I. stupně v řízení o námitkách zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na ně je nutné nahlížet jako na správné a zákonné do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zruší. Pokud přestupce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny, nelze takovýto nesouhlas úspěšně uplatňovat až v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (správním) řízení. Orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna. O provedených záznamech bodů do evidenční karty přestupce nevznikly žádné pochybnosti.

Oznámení obsahují veškeré údaje, ze kterých lze určit komu, kdy, kde a za jaká jednání byla bloková pokuta uložena. Správní orgán I. stupně vycházel ze spisové dokumentace, z jednotlivých oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, kdy ke dni 20. 08. 2014 došlo k zákonnému odečtu 4 bodů po 12 měsících. Na základě zmiňované dokumentace byly přestupci zaznamenány body v bodovém hodnocení řidiče. Po jejich zhodnocení jednotlivě i ve svém souhrnu lze konstatovat, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně současně obsahuje zákonem stanovené náležitosti. Ve výrokové části je uvedeno řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle něhož bylo rozhodováno, a označení přestupce. Odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně je obsáhlé, poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí, který je srozumitelný a přehledný. Žalovaný upřesnil, že řízení o námitkách není sankční správní řízení, je proto na něj plně uplatnitelná zásada koncentrace řízení. Dále uvedl, že u všech přestupků a uložených blokových pokut přestupce byl, souhlasil se způsobem vyřízení přestupků, proto rozhodnutí o uložení blokových pokut nabylo právní moci. V blokovém řízení je rozhodnutí vydáno vystavením pokutového bloku, jeho podpisem souhlasí obviněný z přestupku se způsobem vyřízení přestupku. Žalovaný uzavřel, že řízení nebylo stíženo vadou, která by měla vliv na správnost či zákonnost napadeného rozhodnutí.

11. Proti tomuto rozhodnutí směřuje podaná žaloba. Námitky v ní uplatněné lze rozdělit do těchto žalobních bodů.
12. *V prvním žalobním bodu* žalobce namítá, že žalovaný se nevypořádal řádně s jeho námitkami. Žalobce připojil k podanému odvolání tři rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, a to ze dne 24. 4. 2014 č. j. MSK 49924/2014, ze dne 22. 10. 2014 č. j. MSK 126113/2014, a ze dne 12. 11. 2014 č. j. MSK 121761/2014, která žalovaný ignoroval. Zasáhl proto do legitimního očekávání žalobce, neboť jmenovaný krajský úřad ve zmiňovaných rozhodnutích jednotlivé bloky posuzoval.
13. *Ve druhém žalobním bodu* namítá, že pokutové bloky nejsou způsobitelné k provedení záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče, neboť nesplňují podmínky kladené na rozhodnutí v blokových řízeních, tedy dostatečnou individualizaci skutku. Žalobce poukazuje na to, že z rozhodnutí musí být naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít. Žalobce zdůrazňuje, že údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí mohlo být přezkoumáno. Žalobce dále uvádí k jednotlivým oznámením, že v kolonkách 1-4 není přesně zjištěna osoba přestupce, údaje jsou částečně nečitelné a neuvádí rodné číslo a datum narození žalobce. V kolonce č. 5 nejsou přesně zjištěny doba a místo spáchání přestupku, z přestupkového jednání jednoznačně nevyplývá skutková podstata, ani její propojení s porušením zákonné povinnosti. Kolonka č. 6 obsahuje pouze zkratkovitou právní kvalifikaci, kolonka č. 7 neobsahuje výši uložené sankce. Kolonky č. 8-9 neobsahují místo vydání rozhodnutí, ani údaje o oprávněné osobě, např. její podpis, datum převzetí rozhodnutí účastníkem. Závěrem opakuje žalobce, že není v rozhodnutí dostatečně konkretizováno, jakým způsobem došlo ke spáchání přestupku, na jakém místě či není individualizována podstata samotného přestupku.
14. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl žalobu zamítnout. Setrval na závěrech napadeného rozhodnutí a uvedl, že v daném případě byly podklady shledány způsobitelnými pro záznam v registru řidičů. Obstarané podklady pro záznam bodů považuje za dostatečné podklady.

15. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobce v přípisu ze dne 16. 10. 2018 s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný s takovým projednáním věci ve lhůtě soudem stanovené nevyjádřil nesouhlas. Soud proto postupoval v souladu s § 51 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“); žalovaný tudíž souhlasil konkludentně.
16. Městský soud v Praze (dále jen „*městský soud*“) přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Městský soud shledal, že žaloba není důvodná.
17. Městský soud posoudil věc takto:
18. *V prvním žalobním bodu* žalobce namítá, že žalovaný se řádně nevypořádal s jeho námitkami, když připojil k odvolání rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, přičemž žalovaný je ignoroval a tak zasáhl do legitimního očekávání žalobce.
19. Podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu platí, že záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě.
20. Podle § 2 odst. 4 správního řádu správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.
21. Žalovaný podle žalobce ignoroval předložené důkazní prostředky, a to rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje v žalobě blíže specifikovaná. Uvedená námitka není a nemůže být důvodná, neboť jak soud ověřil z obsahu spisového materiálu, žalobce v blanketním odvolání ze dne 13. 1. 2017 ani v doplnění odvolání ze dne 30. 1. 2017 shora konkretizovaná správní rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje vůbec nezmiňuje, ani nejsou jejich přílohou. Žalovaný se tedy k rozhodovací praxi Krajského úřadu Moravskoslezského kraje v napadeném rozhodnutí ve vztahu ke shora uvedeným rozhodnutím ani vyjádřit nemohl. Tato rozhodnutí žalobce nově označil a zároveň zaslal až spolu se správní žalobou, přičemž soud k jejich obsahu uvádí následující.
22. Žalobce se domnívá, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje zastává odlišnou rozhodovací praxi co do přezkumu způsobilosti rozhodnutí, které jsou podkladem pro zápis do registru řidičů. Tak tomu však zjevně není, neboť krajský úřad v odůvodnění příslušných rozhodnutí uvedl, že „*přezkumná činnost ve věci záznamů bodů směřuje k posouzení zákonnosti provedení tohoto záznamu, tedy k posouzení, zda jednání, pro které byla přestupci pravomocně uložena sankce, je zařazeno do bodového hodnocení ve smyslu přílohy k zákonu o silničním provozu a jsou tak splněny podmínky pro záznam bodů v registru řidičů. Z tohoto pohledu by bylo naopak v rozporu se zákonem, pokud by se příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností, který je povinen provést záznam bodů do registru řidičů, se neřídil pravomocnými rozhodnutími, resp. pokutovými bloky*“.
23. Uvedený právní názor je přitom zcela v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, který k otázce přezkumu bodových záznamů ustáleně judikuje, že „*správní orgán (...) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného*

zákonu), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nablížit jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci) (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009 č. j. 9 As 96/2008-44, nebo ze dne 4. 12. 2013 6 As 67/2013-16).*

24. Z obsahu napadeného rozhodnutí i přiložených rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje je přitom patrné, že výše uvedená východiska Nejvyššího správního soudu jsou respektována napříč státní správou příslušnou pro rozhodování v oblasti záznamů do registru řidičů. Důvodem pro rozdílný výsledek rozhodnutí žalovaného a krajského úřadu nebyl odlišný postoj k otázce přezkumu záznamu bodů, ale naopak odlišné skutkové okolnosti řešených případů. Dále je třeba zdůraznit, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje rozhodoval jako správní orgán v první instanci a jeho rozhodnutí tak mohou být následně korigována žalovaným v rámci odvolacího řízení. Nadto byl právní názor jmenovaného krajského úřadu v této otázce překonán rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014 č. j. 4 As 127/2014-39. S ohledem na výše uvedené je nepochybné, že žalobci na základě rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje nemohlo vzniknout legitimní očekávání, že jeho námitkám, resp. odvolání bude vyhověno.
25. Městský soud se dále zabýval otázkou, zda byl žalovaný povinen pokutové (resp. příkazní) bloky přezkoumat.
26. Z ustanovení § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu vyplývá, že podkladem pro záznam bodů do registru řidičů je oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě. Zákon předpokládá soulad mezi údaji uvedenými v oznámení a obsahem příkazového bloku. Správní orgán je povinen si vyžádat příkazové bloky pouze v případě, že řidič v řízení o námitkách proti záznamu bodů upozorní na rozpor mezi oznámením a příkazovým blokem (shodně viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010 č. j. 5 As 39/2010-76). Přitom nepostačuje obecná námitka, že se žalobce protiprávního jednání nedopustil. Ke vzniku povinnosti přezkoumat příkazní bloky je nezbytné, aby námitka byla uplatněna konkrétně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2017 č. j. 8 As 186/2016-35, body 15 a 16).
27. Městský soud ověřil, že žalobce v námitkách proti záznamu 12 bodů, ani v odvolání, neuvedl žádný konkrétní nedostatek příkazových bloků (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012 č. j. 3 As 19/2011-74). Současně nedoložil, co mu bránilo, aby vůči jednotlivým příkazovým blokům konkrétní námitky uplatnil na místě při uložení pokuty, či bezprostředně po zjištění oznámení. Soud se ztotožňuje zejména s rozhodnutím správního orgánu I. stupně, v němž je k této námitce podrobně uvedeno.
28. Lze konstatovat, že odvolání žádné konkrétní námitky proti jednotlivým pokutovým blokům neobsahuje a odkaz na judikaturu Nejvyššího správního soudu postrádá návaznost na skutkový stav dané věci, protože nepředstavuje řádný výkon práva, jemuž by náležela ochrana. Žalovaný nebyl v takovém případě povinen si obstarat příkazové bloky, mohl při záznamu bodů vycházet výhradně z podkladů obsažených ve správním spise. Proti

pokutovým blokům tehdy v době jejich vydání žalobce nebrojil. Současně žalobce nedoložil, co konkrétního mu bránilo v uplatnění námitek dříve, v jednotlivých správních řízeních.

29. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 7. 2019 č. j. 1 As 353/2018-52, dovedl, že *„[o]becná námitka vznesená jako reakce na oznámení o dosažení 12 bodů povinnost magistrátu vyžádat si pokutové bloky nezaložila, v odvolání však stěžovatel již konkretizoval, v čem spatřuje nezpůsobilost vydaných pokutových bloků.“* Právě tato individualizovaná konkretizace v odvolání žalobce absentovala. Okolnosti případu žalobce jsou tedy odlišné od okolností citovaného rozhodnutí o kasační stížnosti, a proto také výsledné posouzení žalovaným musí být rozdílné.
30. Soud se dále zabýval tvrzeným zásahem do legitimního očekávání žalobce. K této námitce je předně nutné uvést, že legitimní očekávání podle § 2 odst. 4 správního řádu nezakládá žalobci nárok na totožné rozhodnutí v jeho případě, vázanost dosavadní správní praxe je relativní (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2017 č. j. 7 As 87/2017-39, bod 19).
31. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, na něž žalobce odkazuje, ustálenou správní praxi nezakládají, jak dovedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 4. 2018 č. j. 7 As 124/2018-44, bod 26: *„Nejvyšší správní soud přitakává krajskému soudu i v tom, že postup žalovaného neporušil zásadu legitimního očekávání. Jak zdejší soud uvedl již v rozsudku ze dne 26. 3. 2018, č. j. 7 As 66/2018 - 32 (v němž bylo posuzováno identické tvrzení účastníka řízení zastupovaného stejným advokátem jako v nyní projednávané věci), závěry stěžovatelem předložených rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje neodpovídají konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu, o kterou se opřel žalovaný i při odůvodňování svého rozhodnutí a která tenduje k omezenému přezkumu podkladů sloužících jako podklad pro záznam bodů.“* Žalobci nevzniklo legitimní očekávání v důsledku ojedinělých rozhodnutí správního orgánu, která neodpovídají ustálené judikatuře Nejvyššího správního soudu. Do neexistujícího legitimního očekávání nemohlo být žalovaným zasaženo.
32. Námitkám v prvním žalobním bodu proto soud nemohl vyhovět.
33. *Ve druhém žalobním bodu* žalobce tvrdí, že pokutové bloky nebyly způsobilé k provedení záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče, protože nesplňovaly podmínky kladené na pokutové bloky.
34. Městský soud si žádné příkazové bloky k přezkumu nevyžádal. Žalobce vytýkal v žalobě nedostatky příkazových bloků, které však ve správním řízení vůbec nenamítal. Žalobní výtky odporují obsahu prvostupňového rozhodnutí, kdy správní orgán I. stupně po přezkoumání podkladů konstatoval, že obsahují potřebné náležitosti k provedení záznamu bodů (datum, čas, identifikační údaje přestupce, údaje k vozidlu a popis jednání, kterých se přestupce dopustil). Soud konstatuje, že je mu z úřední činnosti známo, že námitku tohoto obsahu původní zástupce žalobce, mechanicky bez návaznosti na skutkový stav konkrétní věci vnáší do podání mnoha zastupovaných účastníků (např. řízení vedená u zdejšího soudu pod sp. zn. 5 A 235/2018 sp. zn. 3 A 243/2018, sp. zn. 3 A 142/2019 sp. zn. 14 A 249/2018 nebo sp. zn. 14 A 85/2019). Soud i s ohledem na tuto skutečnost dospěl k závěru, že takto koncipovaná námitka byla vytvořena pomocí šablony, což je patrné z jejího abstraktního znění a také ze skutečnosti, že napadá všechny části příkazových bloků, aniž by blíže konkretizoval, ke kterému příkazovému bloku, která výtky směřuje. Své výtky uvádí v obecné rovině proti všem „pokutovým blokům“, aniž by upřesnil či rozlišil jakékoliv

dílčí nedostatky a přiřadil je ke konkrétně namítanému pokutovému bloku. Takovou argumentaci soud nepovažuje za řádný žalobní bod, na jehož základě by si měl vyžádat předmětné příkazní bloky a tyto přezkoumat.

35. Městský soud tedy z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
36. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud tedy ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 s. ř. s. rozhodl, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. listopadu 2021

JUDr. Jan Ryba, v. r.
předseda senátu